មេរៀនទី ១ ព្រះជាម្ចាស់មាន អំណោយទានសម្រាប់អ្នក

នេះគឺជាមេរៀនទីមួយ ក្នុងចំណោមមេរៀនពីរដែលត្រូវរចនាឡើងដើម្បីផ្តល់ជូនអ្នកនូវ *គ្រឹះមូលដ្ឋាន* សម្រាប់អ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកនឹងសិក្សានៅក្នុងមុខវិជ្ជានេះ។ នៅក្នុងមេរៀនទីមួយនេះអ្នកនឹងរៀនអំពីសារៈសំខាន់របស់អ្នកនៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត។

មានតែសមាជិកនៃព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តប៉ុណ្ណោះដែលអាចទទួលបានព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ។ ដូច្នេះហើយបានជា អ្នកត្រូវរៀនឲ្យបានច្រើនបំផុតអំពីព្រះកាយរបស់ទ្រង់ និង របៀបដែលព្រះកាយរបស់ទ្រង់ធ្វើការ។ នៅពេលដែលអ្នកទទួលយកព្រះយេស៊ូជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក នោះអ្នកបានក្លាយជាផ្នែកមួយនៃព្រះកាយរបស់ទ្រង់។ អ្នកជឿគ្រប់រូប គឺជាផ្នែកមួយយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងព្រះកាយមួយនេះ។ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានព្រះអំណោយទានទៅដល់សមាជិកម្នាក់ៗ។ ព្រះអំណោយទាននេះ មានភាពដោយឡែកពីគ្នា ពីមនុស្សម្នាក់ទៅមនុស្សម្នាក់ទៀត។

ក្នុងនាមជាមនុស្សជាតិ អ្នកគឺជាផ្នែកមួយនៃគ្រួសារខាងឯលោកីយ៍ ឬក្រុមណាមួយ។ នៅពេលដែលអ្នកបានក្លាយជាអ្នកជឿព្រះយេស៊ូ អ្នកក៏បានក្លាយជាផ្នែកនៃគ្រួសារ ឬ ក្រុមមួយដ៏សំខាន់ជាងនេះទៅទៀត នោះគឺព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត។ ក្នុងពេលដែលយើងរៀនមេរៀននេះ អ្នកនឹងចាប់ផ្តើមមើលឃើញថាខ្លួនអ្នកសំខាន់កម្រិតល្អ សម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ និង សម្រាប់សមាជិកដទៃទៀតនៃព្រះកាយរបស់ទ្រង់។ អ្នកក៏នឹងរកឃើញថាទ្រង់មានអំណោយពិសេសមួយ ឬច្រើន សម្រាប់អ្នក និងឃើញថាទ្រង់រំពឹងលើរូបអ្នក។

គម្រោងនៃមេរៀន

ក. យើងទាំងអស់គ្នាសុទ្ធតែជាសមាជិកនៃព្រះកាយរបស់ទ្រង់

ខ. សមាជិកទាំងអស់សុទ្ធតែសំខាន់

គ. យើងមិនត្រូវប្រៀបធៀបខ្លួនយើងទៅជាមួយនឹងអ្នកដទៃឡើយ។

ឃ. យើងត្រូវតែស្មោះត្រង់ជាមួយនឹងព្រះអំណោយទានដែលបានមកពីព្រះជាម្ចាស់

វត្ថុបំណងនៃមេរៀន

នៅពេលដែលបញ្ចប់មេរៀនមួយនេះ អ្នកអាចនឹង ៖

១. រៀបរាប់អំពីផ្នែកចម្បងទាំងពីរ នៃព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត។

២. បកស្រាយអំពីមូលហេតុដែលសមាជិកម្នាក់ៗនៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត មានសារៈសំខាន់

៣. និយាយអំពីមូលហេតុទាំងពីរដែលអ្នកជឿ មិនគួរប្រៀបធៀបខ្លួនគេ ទៅជាមួយនឹង អ្នកជឿដទៃទៀត។

៤. និយាយអំពីប្រភពនៃព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ

៥. បកស្រាយអំពីរបៀបដែលព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គួរតែយកមកប្រើប្រាស់។

សកម្មភាពក្នុងការសិក្សា

១. អានសេចក្ដីសង្ខេបការវិវត្តន៍មេរៀន ហើយបើកមើលខគម្ពីរយោងនីមួយៗនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

២. ចាប់ផ្ដើមទន្ទេញចងចាំ ខគម្ពីរ១កូរិនថូស ជំពូក១៣។ អ្នកមុខជា អាចនិយាយឡើងវិញនូវខទាំងពីរដំបូងបាន ទម្រាំដល់ពេលអ្នកសិក្សាមេរៀនទីមួយនេះចប់។

៣. សិក្សាអំពីគម្រោងមេរៀន និង វត្ថុបំណងមេរៀន។ ដោយធ្វើដូច្នេះ វានឹងជួយអ្នកស្គាល់ពីអ្វីដែលអ្នកគួរតែរៀន។

៤. ពិនិត្យមើលអក្ខរានុក្រម នៅខាងចុងបញ្ចប់នៃមគ្គុទេសក៍សិក្សានេះ ដើម្បីបានដឹងពីនិយមន័យនៃពាក្យសំខាន់ទាំងឡាយណាដែលអ្នកមិនយល់។

៥. អានមេរៀន និង ធ្វើលំហាត់នៅក្នុងមេរៀន។ ចម្លើយរបស់អ្នកភាគច្រើន អាចធ្វើបាននៅក្នុងមគ្គុទេសក៍សិក្សានេះ។ ប៉ុន្តែបើចំណុចណាមួយដែលត្រូវការចម្លើយវែង សូមសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកនៅក្នុងសៀវភៅកត់ត្រារបស់អ្នក។ ពិនិត្យមើលចម្លើយរបស់អ្នកជាមួយនឹងចម្លើយដែលបានផ្ដល់ជូននៅក្នុងចុងបញ្ចប់នៃមេរៀន។

៦. ធ្វើសំណួរក្នុងការប្រឡងផ្ទាល់ខ្លួន នៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀន ហើយផ្ទៀងផ្ទាត់ចម្លើយរបស់អ្នកដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ជាមួយនឹងចម្លើយដែលយើងបានផ្ដល់ជូននៅផ្នែកខាងក្រោយនៃសៀវភៅមេរៀននេះ។ រំឭកឡើងវិញ រាល់ចំណុចណាមួយដែលអ្នកឆ្លើយមិនបានត្រឹមត្រូវ ។

ពាក្យសំខាន់ៗ

ការយល់ដឹងពីពាក្យសំខាន់ដែលយើងដាក់ឲ្យនៅខាងផ្នែកដំបូងនៃគ្រប់មេរៀន នឹងជួយអ្នកនៅពេលដែលអ្នករៀន។ អ្នកនឹងឃើញមាន តារាងពាក្យសំខាន់ដែលតម្រៀបតាមលំដាប់លំដោយព្យញ្ជនៈ និង អត្ថន័យរបស់វាក្នុងអក្ខរានុក្រមនៅផ្នែកខាងក្រោយនៃសៀវភៅសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួននេះ។ ប្រសិនជា អ្នកនៅមានមន្ទិលសង្ស័យ អំពីអត្ថន័យនៃពាក្យណាមួយនៅក្នុងតារាងនេះ អ្នកអាចរកមើលវានៅពេលនេះក៏បាន ឬ នៅពេលអ្នកបានឃើញវា ក្នុងអំឡុងពេលអានមេរៀនរបស់អ្នក។

បំពាក់	អ្នកបម្រើជំនិត	ទេពកោសល្យ
មុខងារ		

ក. យើងទាំងអស់គ្នាសុទ្ធតែជាសមាជិកនៃព្រះកាយរបស់ទ្រង់

វត្ថុបំណងទី ១. *រៀបរាប់អំពីផ្នែកចម្បងទាំងពីរ នៃព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត។*

ព្រះគ្រិស្តគឺជាសិរសា

ពួកយើងត្រូវការជំនួយក្នុងការស្វែងយល់ពីទំនាក់ទំនងរវាងព្រះគ្រិស្តជាមួយនឹងអស់អ្នកជឿលើទ្រង់។ លោកសាវ័កប៉ូលបានប្រើប្រាស់រាងកាយមនុស្សដើម្បី គូសបង្ហាញពីការនេះ។ លោកបានចង្អុលបញ្ជាក់ថាព្រះគ្រិស្តគឺជាសិរសានៃព្រះកាយនោះ។ ពួកយើងទាំងអស់គ្នាក៏បានដឹងថាក្បាលរបស់យើងមានសារៈសំខាន់យ៉ាងណាហើយ។ មានរឿងពីរប្រាកដជាកើតឡើងចំពោះយើង ប្រសិនបើគ្មានក្បាលទេនោះ។ ទីមួយ យើងមុខជាស្លាប់មិនខាន។យើងមិនអាចរស់បានដោយគ្មានក្បាលនោះទេ។ ទីពីរ យើងមុខជាគ្មានចលនា និង គ្មានប្រយោជន៍នោះទេ។ ក្បាលដឹកនាំខ្លួនប្រាណ ទៅធ្វើសកម្មភាពដែលមានន័យ។ ក្នុងរបៀបដូចគ្នានេះ ព្រះគ្រិស្តដែលជាសិរសា សព្វព្រះទ័យដឹកនាំព្រះកាយរបស់ទ្រង់ឲ្យធ្វើតាមបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់។ ឈ្មោះមួយផ្សេងទៀតនៃព្រះកាយ របស់ព្រះគ្រិស្ត គឺក្រុមជំនុំ ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

១ ចូរអានគម្ពីរកូឡុស ១:១៥-១៨។ ឆ្លើយនឹងសំណួរខាងក្រោមនេះ។

ក) តើលោកប៉ូលនិយាយសំដៅទៅលើអ្នកណា នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ?..

ខ) តើមានពាក្យអ្វីទៀតដែលរៀបរាប់អំពីព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត? ....

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ បាននិយាយជាច្រើនលើកច្រើនសាអំពីព្រះគ្រិស្តដែលជាសិរសា នៃព្រះកាយមួយនោះ។ អ្នកត្រូវតែអានខគម្ពីរនីមួយៗ យ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នចំនួនបីដងៈ គម្ពីរអេភេសូ១:២២-២៣; ៤:១៥-១៦; ៥:២៣ និង គម្ពីរកូឡុស២:១៩។

អ្នកជឿគឺជាព្រះកាយ

ក្បាលដែលគ្មានខ្លួន គឺឥតបានការ ដូចជាខ្លួនដែលគ្មានក្បាលផងដែរ។ ក្បាលគឺពិតជាសំខាន់ ប៉ុន្តែខ្លួនក៏សំខាន់ដែរ។ ព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត ត្រូវបានបង្កើតឡើងពីអស់អ្នកដែលជឿលើព្រះនាមរបស់ទ្រង់។ ក្នុងនាមជាអ្នកជឿម្នាក់ អ្នកគឺជាផ្នែកមួយនៃព្រះកាយរបស់ទ្រង់។ នោះគឺជាសេចក្ដីពិតដ៏អស្ចារ្យមួយ។ លោកប៉ូលបានសរសេរថា "យើងក៏ដូច្នោះដែរ យើងមានគ្នាច្រើនរួមជាព្រះកាយតែមួយក្នុងអង្គព្រះគ្រិស្ត ហើយម្នាក់ៗជាសរីរាង្គរបស់គ្នាទៅវិញទៅមក" (គម្ពីររ៉ូម ១២:៥)។

លំហាត់អនុវត្តន៍

២ ចូរអានគម្ពីរ១កូរិនថូស ១២:១២-១៣; គម្ពីរអេភេសូ ៤:៤; ៥: ២៩-៣០, និង គម្ពីរកូឡូស ១:២៤។ ចូរបំពេញប្រយោគខាងក្រោម ដោយដាក់ចម្លើយត្រឹមត្រូវ។

ក) ព្រះគ្រិស្តគឺជា...នៃព្រះកាយ។

ខ) ឈ្មោះមួយទៀតរបស់ព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តគឺ..

គ) អ្នកជឿគឺជាសរីរាង្គនៃ...របស់ព្រះគ្រិស្ត។

អ្នកជឿម្នាក់ៗគឺជាសមាជិក

នៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តមាន ពីរផ្នែកសំខាន់ៗ ៖ (១) មានព្រះសិរសាមួយ និង (២) សមាជិកជាច្រើន។ រូបកាយរបស់យើងមិនគ្រាន់តែមានសមាជិកមួយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែមានច្រើនសន្ធឹក។ ដៃ ជើង ម្រាមដៃ បេះដូង ជាដើម សុទ្ធតែជាសមាជិកផ្សេងៗគ្នា នៃរូបកាយរបស់យើង។ ព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តក៏យ៉ាងដូច្នេះដែរ។ អ្នកជឿដ៏ពិតប្រាកដគ្រប់រូបក្លាយជាផ្នែកនៃព្រះកាយរបស់ទ្រង់។ នេះមានន័យថា អ្នកជឿដ៏ពិតគ្រប់រូបនៅក្នុងពិភពលោកនេះ គឺជាផ្នែកនៃព្រះកាយរបស់ទ្រង់៖ "រូបកាយមិនមែនមានសរីរាង្គតែមួយទេ គឺមានច្រើន (គម្ពីរ១កូរិនថូស ១២:១៤)។ មនុស្សម្នាដែលមកពីពូជសាសន៍ ពណ៌សម្បុរ ទឹកដី និង ប្រទេសគ្រប់ទាំងអស់ គឺជាផ្នែកនៃព្រះកាយតែមួយ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៣ ចូរសរសេរឈ្មោះផ្នែកសំខាន់ៗទាំងពីរនៃព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត ហើយគូសសញ្ញា X ពីក្រោយផ្នែកដែលអ្នកបានចូលរួមចំណែក។

ក) ....

ខ) ....

៤ ចូរគូសរង្វង់ជុំវិញចម្លើយត្រឹមត្រូវ ៖ ដូចទៅនឹងរូបកាយរបស់យើង ព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តមាន

ក) សមាជិកតែមួយ

ខ) សមាជិកជាច្រើន

ខ. សមាជិកទាំងអស់សុទ្ធតែសំខាន់

វត្ថុបំណងទី២. *បកស្រាយអំពីមូលហេតុដែលសមាជិកម្នាក់ៗនៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត មានសារៈសំខាន់។*

សមាជិកគ្រប់រូប សុទ្ធតែជាផ្នែកនៃព្រះកាយ

តើមេជើងរបស់អ្នក នឹងអាចធ្វើអ្វីបានប្រសិនបើវាដាច់ចេញពីរាងកាយរបស់អ្នក? វាមុខជាត្រូវរលួយ និង ត្រឡប់ទៅជាធូលីដី។ ដូច្នេះមេជើងរបស់អ្នកគឺជាផ្នែកសំខាន់មួយនៅក្នុងរូបកាយរបស់អ្នក។ រូបកាយរបស់អ្នកមិនអាចពេញលេញបានឡើយ បើគ្មានវា។ រូបកាយមួយដែលមិនមានគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់នៃសរីរាង្គរបស់វា គឺមានដែនកំណត់ចំពោះអ្វីដែលវាអាចធ្វើបាន។ ឧទាហរណ៍ មនុស្សម្នាក់ដែលគ្មានជើង មិនអាចរត់ប្រណាំងបានឡើយ។ មនុស្សម្នាក់ដែលគ្មានភ្នែកមិនអាចមើលឃើញផ្កាយបានឡើយ។ មនុស្សម្នាក់ដែលគ្មានដៃមិនអាចឡើងដើមឈើបានទេ។

សមាជិកគ្រប់រូបនៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តសុទ្ធតែមានសារៈសំខាន់ណាស់ចំពោះទ្រង់។ "បងប្អូនជាព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត ហើយម្នាក់ៗជាសរីរាង្គនៃព្រះកាយនេះ តាមចំណែករៀងៗខ្លួន" (គម្ពីរ ១កូរិនថូស ១២:២៧)។ យើងប្រហែលជាអាច ពង្រីកគោលគំនិតមួយនេះបានដោយនិយាយថាសមាជិកនៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តគឺជាចំណែកនៃព្រះកាយនោះ។ គាត់គឺកំណាត់ ឬ ភាគ នៃព្រះកាយ ដូចជាម្រាមជើងគឺជាចំណែក ជាកំណាត់ ឬ ជាភាគមួយនៃរូបកាយរបស់អ្នកផងដែរ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

៥ ចូរអានគម្ពីរ១កូរិនថូស ១២:១៥-២៦។ សរសេរអក្សរ **ត** នៅក្នុងចន្លោះបន្ទាត់ ប្រសិនបើប្រយោគនោះត្រឹមត្រូវ ហើយសរសេរអក្សរ **ខ** ប្រសិនបើវាខុស។

..........ក) អ្នកជឿគ្រប់រូបគឺជាផ្នែកនៃព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត។

..........ខ) សមាជិកគ្រប់រូបនៃព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តគឺខុសគ្នា។

..........គ) សមាជិកនៃព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តមិនត្រូវការគ្នាទៅវិញទៅមកទេ។

សមាជិកគ្រប់រូបមានមុខងារជាក់លាក់ផ្សេងៗគ្នា

ម្រាមជើង និង ត្រចៀករបស់អ្នក មិនបំពេញមុខងារដូចគ្នានោះទេ។ ភ្នែក និង ជើងរបស់អ្នកក៏មិនដូចគ្នាដែរ។ ដូច្នេះហើយ នៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត សមាជិកទាំងអស់មិនមានតួនាទីដូចគ្នាឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញសមាជិកគ្រប់រូប មានមុខងារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេ។ *មុខងារ* គឺមានន័យថា "កិច្ចការ ឬ កាតព្វកិច្ចពិសេស។" មុខងាររបស់ភ្នែកគឺដើម្បីមើល។ សូមគិតឡើងវិញអំពីមេជើងរបស់អ្នក។ វាប្រហែលជាត្រូវបានគ្របបាំងដោយស្បែកជើង។ អ្នកប្រហែលជាកម្រគិតពីវាណាស់ ប៉ុន្តែវាមានការងារ និង កាតព្វកិច្ចសំខាន់របស់វា។ ក្រៅពីមានមុខងារជាផ្នែកដែលអមជាមួយម្រាមជើងដទៃទៀត ដើម្បីបង្កើតបានជាប្រអប់ជើងដែលគ្រប់លក្ខណៈមួយ វាក៏ជួយទប់លំនឹងខ្លួនរបស់អ្នកទាំងមូលផងដែរ។ ការបាត់បង់មេជើងរបស់អ្នក នោះអ្នកនឹងនឹកវាខ្លាំងណាស់។ គ្រប់ផ្នែកផ្សេងៗទៀត នៃរូបកាយរបស់អ្នកទទួលបានប្រយោជន៍មកពីវា។

អ្នកនឹងជំពប់យ៉ាងងាយ ពេលគ្មានវា។ អ្នកនឹងមិនអាចរត់បានល្អនោះទេ។ អ្នកប្រហែលជាអាចនឹងដើរខ្ញើចៗផងដែរ។

សមាជិកនៃព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តក៏ដូចជាសរីរាង្គនៃរូបកាយរបស់អ្នកផងដែរ។ សមាជិកម្នាក់ៗមានមុខងារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ និងមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ទាំងក្បាល និង ផ្នែកផ្សេងៗទៀតនៃរូបកាយ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៦ ចូរអានគម្ពីររ៉ូម ១២:៦-៨ និង គម្ពីរ១កូរិនថូស ១២:១៨-២៥។ សរសេរអក្សរ **ត** នៅក្នុងចន្លោះបន្ទាត់ប្រសិនបើប្រយោគនោះត្រឹមត្រូវ និង សរសេរអក្សរ **ខ** ប្រសិនបើប្រយោគនោះខុស។

..........ក) សមាជិកនៃព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តទាំងអស់មានមុខងារដូចៗគ្នា។

..........ខ) មុខងារមានន័យថារូបកាយ។

..........គ) គ្រប់សមាជិកនៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តទាំងអស់គឺមានសារៈសំខាន់ ព្រោះតែពួកគេមានមុខងារផ្ទាល់ខ្លួន។

គ. យើងមិនត្រូវប្រៀបធៀបខ្លួនយើងទៅជាមួយនឹងអ្នកដទៃឡើយ។

វត្ថុបំណងទី៣. *និយាយអំពីមូលហេតុទាំងពីរដែលអ្នកជឿ មិនគួរប្រៀបធៀបខ្លួនគេ ទៅជាមួយនឹងអ្នកជឿដទៃទៀត។*

ការប្រៀបធៀបធ្វើឲ្យព្រះជាម្ចាស់មិនសព្វព្រះទ័យ

ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតយើងរាល់គ្នា ឲ្យមានលក្ខណៈខុសពីគ្នា ដូចជាទ្រង់បានបង្កើតសរីរាង្គនៃរូបកាយរបស់យើងឲ្យមានលក្ខណៈខុសពីគ្នាផងដែរ។ តើអ្នកគិតថា ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់អាចសព្វព្រះហឫទ័យដែរឬទេ ប្រសិនបើអ្នករអ៊ូរដោយសារតែមេជើងរបស់អ្នកមិនទៅនៅកន្លែងច្រមុះវិញនោះ? ។ យើងដឹងហើយថា ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតផ្នែកនីមួយៗរបស់យើង ហើយបានដាក់វានៅកន្លែងដែលវាអាចបំពេញគោលបំណងរបស់វាបាន។

នៅពេលដែលយើង ប្រៀបធៀបខ្លួនយើង ទៅជាមួយសមាជិកដទៃទៀត នៃព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត ហើយរអ៊ូរទាំដោយសារតែយើងមិនដូចជាពួកគេ នោះយើងធ្វើឲ្យព្រះអម្ចាស់មិនសព្វព្រះហឫទ័យហើយ។ ពួកយើងគ្រប់គ្នាត្រូវដឹងថា ទ្រង់បានបង្កើតយើងមកជាខ្លួនយើង និង បានដាក់យើងនៅកន្លែងដែលយើងនៅសម្រាប់ផលប្រយោជន៍នៃព្រះកាយទាំងមូល និង សម្រាប់សិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ផងដែរ។

ការមិនសប្បាយចិត្ត ដោយសារតែព្រះអំណោយទានរបស់យើងមិនដូចជាព្រះអំណោយទានរបស់អ្នកដទៃទៀត បានធ្វើឲ្យយើងក្លាយជាអ្នកវិនិច្ឆ័យព្រះជាម្ចាស់។ វាហាក់បីដូចជានិយាយថា " ព្រះជាម្ចាស់អើយ ហេតុអ្វីបានទ្រង់មិនប្រទានព្រះអំណោយទាននោះមកឲ្យទូលបង្គំ?" បើអ្នកវិញ តើអ្នកនឹងមានអារម្មណ៍បែបណា ប្រសិនបើអ្នកបានឲ្យកាដូ ទៅឲ្យមិត្តភក្តិបីនាក់របស់អ្នក ដែលវាសមជាមួយនឹងតួនាទី

របស់គេនៅក្នុងជីវិត ហើយមានម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ រអ៊ូរទាំព្រោះតែគាត់មិនបានទទួលកាដូដូចអ្នកបានឲ្យទៅពីរនាក់ផ្សេងទៀត? អ្នកមុខជាមិនសប្បាយចិត្តឡើយ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៧ ចូរអានគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១២:១៥-១៨ ។ យើងស្វែងយល់នៅក្នុងខគម្ពីរទាំងនេះថា យើងមិនត្រូវប្រៀបធៀបខ្លួនយើងទៅជាមួយអ្នកដទៃសោះឡើយ។ ចូរគូសរង្វង់នៅជុំវិញអក្សរដែលនៅពីមុខមូលហេតុត្រឹមត្រូវ ចំពោះការដែលមិនគួរប្រៀបធៀបខ្លួនទៅជាមួយអ្នកដទៃ។

ក) ការប្រៀបធៀបខ្លួនយើងទៅជាមួយអ្នកដទៃធ្វើឲ្យព្រះអម្ចាស់មិនសព្វព្រះហឫទ័យ។

ខ) ការប្រៀបធៀបខ្លួនយើងទៅជាមួយអ្នកដទៃធ្វើឲ្យយើងបានក្លាយជាផ្នែកមួយនៃព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត។

គ) ការប្រៀបធៀបខ្លួនយើងទៅជាមួយអ្នកដទៃ បង្ហាញឲ្យយើងបានឃើញថា យើងមិនដឹងថាយើងមានសារៈសំខាន់យ៉ាងណានៅក្នុងព្រះកាយនោះទេ។

ការប្រៀបធៀប បំបាក់ទឹកចិត្តរបស់មនុស្ស

មានរឿងពីរ នឹងអាចកើតមានឡើងនៅពេលដែលយើងប្រៀបធៀបព្រះអំណោយទានរបស់យើងទៅជាមួយអ្នកដទៃ។ ទីមួយ *ពួកយើង* អាចនឹងបាក់ទឹកចិត្ត ដោយសារតែព្រះអំណោយទានរបស់យើងមិនដូចជារបស់អ្នកដទៃ។ ព្រះអំណោយទានរបស់យើងមើលទៅ មិនសូវជាមានសារៈសំខាន់ដូចរបស់អ្នកដទៃនោះទេ។ ទីពីរ យើងអាចនឹងមានអំណួត ដោយសារតែយើងគិតថាព្រះអំណោយទានរបស់យើង គឺល្អប្រសើរជាងរបស់អ្នកដទៃ ។ ដូច្នេះយើងអាចបំបាក់ទឹកចិត្តរបស់ *អ្នកដទៃ* ។

ពួកយើងម្នាក់ៗត្រូវតែដឹងថា ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានព្រះអំណោយទានដែលស័ក្តិសមជាមួយយើង។ ខ្ញុំអាចនឹងមានអារម្មណ៍មិនស្រួលនោះទេ បើខ្ញុំព្យាយាមពាក់ទ្រនាប់ជើងប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ។ វានឹងមិនល្មមសោះឡើយ! នាងក៏មិនអាចពាក់របស់ខ្ញុំដែរ។ ទ្រនាប់ជើងរបស់នាងគឺល្មមជាមួយនឹងជើងរបស់នាង។ ក្នុងរបៀបដូចគ្នានេះដែរ ព្រះអំណោយទានដែលព្រះជាម្ចាស់មានសម្រាប់អ្នក គឺសមល្មមសម្រាប់អ្នក។ អ្វីៗដែលទ្រង់មានសម្រាប់សមាជិកដទៃនៃព្រះកាយ គឺសមល្មមសម្រាប់ពួកគេ។ អ៊ីចឹង តើមានប្រយោជន៍អ្វីក្នុងការប្រៀបធៀបព្រះអំណោយទានរបស់យើងជាមួយ ព្រះអំណោយទានដែលសម្រាប់ផ្តល់ទៅឲ្យអ្នកដទៃនោះ?

រឿងមួយទៀតដែលសំខាន់នៅត្រង់នេះ។ លោកប៉ូលបានសរសេរថា "យើងក៏ដូច្នោះដែរ យើងមានគ្នាច្រើនរួមជាព្រះកាយតែមួយក្នុងអង្គព្រះគ្រិស្ត ហើយម្នាក់ៗជាសរីរាង្គរបស់គ្នាទៅវិញទៅមក" (គម្ពីររ៉ូម ១២:៥)។ ដោយយើងនៅក្នុងព្រះកាយតែមួយ នោះគ្មានហេតុផលអ្វីដែលត្រូវប្រៀបធៀបព្រះអំណោយទានរបស់ពួកយើងឡើយ។ ពួកយើងម្នាក់ទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីព្រះអំណោយទានរបស់អ្នកដទៃ។ តើហេតុអ្វី បានជាព្យាយាមប្រៀបធៀបជើងរបស់យើងជាមួយនឹងមាត់របស់យើង? ពួកវាមើលទៅមិនដូចគ្នាទេ។ ពួកវាមិនធ្វើសកម្មភាពដូចគ្នាដែរ។ ប៉ុន្តែវាទាំងពីរ គឺចាំបាច់ ហើយវាទាំងពីរចូលរួម

សំខាន់គោលបំណងតែមួយ។ ជើងរបស់យើងបាននាំយើងទៅរកអាហារ។ មាត់របស់យើងបរិភោគវា។ ប៉ុន្តែខ្លួនប្រាណទាំងមូលទទួលបានប្រយោជន៍ដូចគ្នា។ វាក៏ដូចគ្នាជាមួយនឹងសមាជិកនៃព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តដែរ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៨ ចូរអានគម្ពីរ ១កូរិនថូស១២:២១-២៧ ។ បំពេញពាក្យដែលសមស្រប ឬ ពាក្យបំពេញន័យប្រយោគនីមួយៗខាងក្រោម។

ក) នៅពេលដែលយើងប្រៀបធៀបខ្លួនយើងជាមួយនឹងអ្នកដទៃ យើងអាចនឹងបំបាក់ទឹកចិត្ត

ទាំង...

និង..

ខ) ព្រះអំណោយទានដែលស័ក្តិសមជាមួយយើង គឺបានប្រទានមកឲ្យយើងដោយ..........................

គ) យើងមិនត្រូវប្រៀបធៀបខ្លួនយើងទៅជាមួយអ្នកដទៃ ដោយព្រោះតែយើងទាំងអស់គ្នាសុទ្ធតែជាសមាជិកចាំបាច់នៃ...ដូចគ្នា។

ឃ. យើងត្រូវតែស្មោះត្រង់ជាមួយនឹងព្រះអំណោយទានដែលបានមកពីព្រះជាម្ចាស់

វត្ថុបំណងទី៤. *និយាយអំពីប្រភពនៃព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ។*

យើងត្រូវតែស្គាល់ពីព្រះអំណោយទាន

អ្នកមានព័ន្ធកិច្ចខាងឯវិញ្ញាណ ដើម្បីធ្វើការ ក្នុងនាមជាសមាជិកនៃព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត។ ក្នុងការបំពាក់បំប៉ន់អ្នកសម្រាប់ធ្វើកិច្ចការនេះ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានព្រះអំណោយទានមួយដល់អ្នក ក៏អាចមានព្រះអំណោយទានលើសពីមួយផងដែរ។ សមាជិកគ្រប់រូប មានព្រះអំណោយទានយ៉ាងហោចណាស់មួយ។ ស្ទើរតែគ្រប់ទីកន្លែង នៅក្នុងព្រះគម្ពីរដែលព្រះអំណោយទានត្រូវបានលើកយកមកនិយាយ ដោយបានថ្លែងថា ព្រះអំណោយទានគឺសម្រាប់សមាជិកគ្រប់រូប។

ព្រះអំណោយទានទាំងនេះមិនបានផ្តល់មកឲ្យយើងតាមរយៈ ឪពុកម្តាយ ឬ គ្រូរបស់យើងនោះទេ។ គ្មានមនុស្សណាម្នាក់ មានអំណាចក្នុងការផ្តល់វាបានឡើយ។ ពួកវាក៏មិនមែនជាទេពកោសល្យដែលយើងមានមកពីធម្មជាតិនោះដែរ។

ទេពកោសល្យគឺជាសមត្ថភាពដែលនៅជាមួយមនុស្សតាំងពីគេកើតមក។ មនុស្សខុសគ្នា មានសមត្ថភាពពីធម្មជាតិផ្សេងៗគ្នា។ អ្នកខ្លះហៅវាថា ព្រះអំណោយទាន ប៉ុន្តែពួកវាមិនដូចជាព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណនោះទេ។ មានអ្នកជឿជាច្រើននាក់មានទេពកោសល្យ។ ឧទាហរណ៍ អ្នកមិនជឿម្នាក់ដែលមានទេពកោសល្យខាងតន្ត្រី ឬ ទេពកោសល្យខាងនិយាយក្នុងទីសាធារណៈ។ ទាំងអស់នេះមិនមែនជាព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណនោះទេ។

ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណគឺបានមកពីប្រភពតែមួយគត់គឺៈ ព្រះជាម្ចាស់។ "គ្រប់អំណោយទានដ៏ល្អវិសេស និងអ្វីៗទាំងប៉ុន្មានដ៏គ្រប់លក្ខណៈដែលយើងបានទទួល សុទ្ធតែមកពីស្ថានលើទាំងអស់ គឺមកពីព្រះបិតាដែលបង្កើតពន្លឺ។ ព្រះអង្គមិនចេះប្រែក្រឡាស់ទេ ហើយនៅក្នុងព្រះអង្គ សូម្បីតែស្រមោលនៃការប្រែប្រួលក៏គ្មានផង" (គម្ពីរយ៉ាកុប ១:១៧)។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៩ ចូរអានគម្ពីររ៉ូម ១២:៦; គម្ពីរ១កូរិនថូស ១២:៧,១១; គម្ពីរ ១ពេត្រុស ៤:១០។ គូសរង្វង់នៅជុំវិញអក្សរនៅខាងមុខប្រយោគដែលត្រឹមត្រូវនៅខាងក្រោម។

ក) មានបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ភាគតិចប៉ុណ្ណោះដែលមានព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ។

ខ) ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណត្រូវបានប្រទានមកយើង ដោយព្រះជាម្ចាស់។

គ) ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ និងទេពកោសល្យគឺដូចតែគ្នា។

ឃ) គ្រូបង្រៀនរបស់យើងអាចផ្តល់ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណមកយើងបាន។

យើងត្រូវតែប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទាននោះ

វត្ថុបំណងទី៥ *បកស្រាយអំពីរបៀបដែលព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គួរតែយកប្រើប្រាស់។*

ព្រះគម្ពីរបានផ្តល់ឲ្យយើងនូវច្បាប់យ៉ាងសាមញ្ញ ដែលអាចដាក់ទៅក្នុងព្រះអំណោយទានទាំងអស់របស់ព្រះជាម្ចាស់ៈ "អ្នករាល់គ្នាបានទទួលអំណាចដោយឥតបង់ថ្លៃ ត្រូវជួយគេវិញដោយឥតគិតថ្លៃដែរ" (គម្ពីរម៉ាថាយ ១០:៨)។ ការដាក់ច្បាប់នេះនៅក្នុងព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ មានន័យថា ព្រះអំណោយទានដែលសមាជិកនៃព្រះកាយបានទទួល ត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់បំពេញបំណងដែលវាត្រូវបានប្រទានមកឲ្យយើង។

មានពេលខ្លះ អ្នកជឿមិនបានប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណរបស់ពួកគេទេ ឬ ពួកគេប្រើវាដោយភាពអាត្មានិយម និង គ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់។ ក្នុងករណីទាំងពីរនេះ គោលបំណងមិនត្រូវបានបំពេញឲ្យពេញលេញឡើយ។

ដូច្នេះ វាគឺជាតួនាទីរបស់អ្នកជឿក្នុងការ (១) ប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទាននីមួយៗសម្រាប់គោលបំណងរបស់វាដែលបានចែងទុកមក និង (២) អនុញ្ញាតឲ្យសេចក្តីស្រឡាញ់ដឹកនាំការប្រើប្រាស់របស់វាៈ "បងប្អូនម្នាក់ៗបានទទួលព្រះអំណោយទានផ្សេងៗពីគ្នាហើយ ដូច្នេះ ចូរយកព្រះអំណោយទានទាំងនេះទៅបំពីអ្នកឯទៀតៗ អោយសមនឹងនាទីរបស់បងប្អូន ជាអ្នកចាត់ចែងដ៏ល្អ ដែលចែកព្រះអំណោយទានគ្រប់បែបយ៉ាងរបស់ព្រះជាម្ចាស់" (គម្ពីរ១ពេត្រុស ៤:១០)។ ព្រះគម្ពីរប្រើពាក្យថា *ភាពជាអ្នកបម្រើជំនិត* នៅពេលដែលនិយាយអំពីកាតព្វកិច្ចរបស់មនុស្ស។ ភាពជាអ្នកបម្រើមានន័យថា មើលការខុសត្រូវចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិរបស់មនុស្សម្នាក់ទៀត។ ក្នុងនាមជាអ្នកជឿ យើងទទួលបានភាពជាអ្នកបម្រើជំនិតនៃព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ។ នោះមានន័យថា យើងត្រូវតែមើលការខុសត្រូវចំពោះព្រះអំណោយទានដែលបានផ្តល់មកឲ្យយើង និង ប្រើប្រាស់ពួកវាពង្រីករាជាណាចក្ររបស់ព្រះអម្ចាស់នៃយើង។ មានច្បាប់

ថែងយ៉ាងច្បាស់អំពី ភាពជាអ្នកបម្រើ៖ "រីឯអ្នកមើលខុសត្រូវគួរតែមានចិត្តស្មោះត្រង់" (គម្ពីរ ១កូរិនថូស ៤:២)។ ការប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណដោយភាពស្មោះត្រង់ នាំឲ្យមានសិរីរុងរឿងដល់ព្រះអង្គដែលប្រទានវាមក និង ព្រះពរចំពោះព្រះកាយផង។

សេចក្ដីស្រឡាញ់គឺជាគន្លឹះយ៉ាងមានប្រសិទ្ធិភាពក្នុងការប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ។ ការបែកចេញពីសេចក្ដីស្រឡាញ់ ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណមិនអាចបំពេញតាមគោលបំណងរបស់វានោះទេ៖ "គឺមានតែជំនឿដែលនាំអោយប្រព្រឹត្តអំពើផ្សេងៗ ដោយចិត្តស្រឡាញ់ប៉ុណ្ណោះទើបសំខាន់" (គម្ពីរកាឡាទី ៥:៦)។

លំហាត់អនុវត្តន៍

១០ ចូរគូសរង្វង់ជុំវិញអក្សរនៅខាងមុខប្រយោគដែលត្រឹមត្រូវ។

ក) ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ ត្រូវតែប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រយោជន៍របស់អ្នកដទៃ។

ខ) ភាពជាអ្នកបម្រើជំនិត មានន័យថា ខ្វល់ខ្វាយរឿងរបស់ខ្លួនឯង។

គ) យើងតម្កើងព្រះជាម្ចាស់នៅពេលដែលយើងបានប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណដែលទ្រង់បានប្រទាន ដោយភាពស្មោះត្រង់។

ឃ) ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណគឺសំខាន់ខ្លាំងជាងសេចក្ដីស្រឡាញ់។

១១ គន្លឹះសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានមកឲ្យយើងយ៉ាងមានប្រសិទ្ធិភាពគឺ

ក) ប្រាប់អ្នកដទៃថាអ្នកមានព្រះអំណោយទាននោះ។

ខ) ប្រៀបធៀបព្រះអំណោយទានជាមួយអ្នកជិតខាងរបស់អ្នក។

គ) អនុញ្ញាតឲ្យសេចក្ដីស្រឡាញ់ដឹកនាំក្នុងការប្រើប្រាស់វា។

ឃ) រង់ចាំឲ្យអ្វីកើតឡើងសិន។

ការប្រឡងផ្ទាល់ខ្លួន

ត្រូវ/ខុស។ ចូរសរសេរអក្សរ **ត** នៅក្នុងចន្លោះបន្ទាត់ នៅពីមុខប្រយោគនីមួយៗដែលត្រឹមត្រូវ។ សរសេរអក្សរ **ខ** ប្រសិនបើប្រយោគនោះខុស។

......១ ផ្នែកសំខាន់ពីរនៃព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្ត គឺព្រះសិរសា និង ព្រះហស្ត។

......២ ព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តមានសមាជិកជាច្រើន។

......៣ សមាជិកខ្លះៗនៃព្រះកាយគឺមិនមានសារៈសំខាន់ឡើយ ព្រោះពួកគេមិនត្រូវបានគេមើលឃើញ។

......៤ សមាជិកផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តមានមុខងារខុសៗគ្នា។

......៥ ព្រះគ្រិស្តទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ នៅពេលដែលយើងប្រៀបធៀបខ្លួនយើងទៅជាមួយអ្នកដទៃ។

......៦ ប្រសិនបើយើងប្រៀបធៀបខ្លួនយើងជាមួយនឹងសមាជិកដទៃទៀតនៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តនោះយើងអាចបំបាក់ទឹកចិត្តរបស់ពួកគេ។

......៧ ទេពកោសល្យរបស់មនុស្ស មិនមែនជាព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណនោះទេ។

......៨ ពួកយើងកើតមកជាមួយនឹងព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ។

......៩ ព្រះជាម្ចាស់មិនប្រទានព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ ដើម្បីគ្រាន់តែឲ្យយើងសប្បាយចិត្តឡើយ។

....១០ ភាពជាអ្នកបម្រើជំនិត រួមមានការប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណប្រកបដោយភាពស្មោះត្រង់។

....១១ ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទាំងអស់ បំពេញគោលបំណងរបស់វាបានល្អបំផុតតាមរយៈសេចក្ដីស្រឡាញ់។

ចម្លើយសម្រាប់សំណួរលំហាត់អនុវត្តន៍

១ ក) ព្រះគ្រិស្ត

ខ) អ្នកជឿ ឬ ក្រុមជំនុំ

៧ ក) ការប្រៀបធៀបខ្លួនយើងទៅជាមួយអ្នកដទៃធ្វើឲ្យព្រះអម្ចាស់មិនសព្វព្រះហឫទ័យ។

គ) ការប្រៀបធៀបខ្លួនយើងទៅជាមួយអ្នកដទៃ បង្ហាញឲ្យឃើញថា យើងមិនដឹងថាយើងមានសារៈសំខាន់យ៉ាងណានៅក្នុងព្រះកាយនោះទេ។

២ ក) សិរសា

ខ) ក្រុមជំនុំ

គ) ព្រះកាយ

៨ ក) ខ្លួនយើង , អ្នកដទៃ

ខ) ព្រះជាម្ចាស់

គ) ព្រះកាយ

៣ ក) ព្រះសិរសា

ខ) សមាជិក x

៩ ខ) ជាចម្លើយត្រឹមត្រូវ

៤ ខ) សមាជិកជាច្រើន

១០ ក) និង គ) គឺជាចម្លើយត្រឹមត្រូវ

៥ ក) ត

ខ) ត

គ) ខ

១១ គ) អនុញ្ញាតឲ្យសេចក្ដីស្រឡាញ់ដឹកនាំការប្រើប្រាស់ពួកវា

៦ ក) ខ

ខ) ខ

គ) ត